

Fricz Tamás: Régiós nemzetek szövetsége

2015 december 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A november 27-ei, Létre lehetne hozni a Közép- és Kelet-európai Nemzetek Szövetségét cím? cikkem gondolatmenetét szeretném ezúttal folytatni.

A kivívott közép-európai nemzetállamiságtól a semleges svéd vécékig

A cím pontosítására azért volt szükség, mert annak a szövetségnek, amelyr?l írtam, dönt?en a közép-európai uniós tagországok jelentenék a magvát.

E szövetség motorja lehet a V4-ek csoportja (ezen belül els?sorban Magyarország és Lengyelország), rajtuk kívül Szlovénia és Horvátország, valamint a balti államok. Ami a „kelet-európai” részt jelentené ebben a szövetségben, az olyan délkelet-európai (balkáni), keresztény országok feltételes csatlakozása ehhez a szövetséghez, amelyek az EU tagjai, vagy oda igyekeznek, így Szerbia, Montenegró, Románia és Bulgária.

A szövetség összetartó ereje, köt?szövete azonban az a közép-európai identitás és mentalitás lehet, amely dönt?en a visegrádi országokban érhet? tetten.
Mi, közép-európaiak, sajátos módon, sajátos vonásainkkal és sajátos politikai kultúránkkal együtt vagyunk Európa szerves része; ahogyan Európát alkotja Winston Churchill és Charles de Gaulle, Robert Schuman és Konrad Adenauer, Helmut Schmidt és Helmut Kohl, ugyanúgy szerves részei Európának Václav Havel és Lech Walesa, Svejk, a derék katona és Bibó István, Vytautas Landsbergis és Orbán Viktor – és még sorolhatnám. Itt kell hozzátennünk: mi, magyarok és közép-európaiak a magunk módján, de mindig is ?riztük az európai eszmeiséget, ezért nincs szükségünk arra, hogy bárki is kioktasson bennünket európaiságból: mi itthon vagyunk.

A közép-európai nemzetek szövetségének lehet?ségét felvetve tudnunk kell, milyen hatása volt Európára a háború óta eltelt hetven évnek. A legfontosabb: a kommunista diktatúra negyven éve sajátos módon nyitotta ki az ollót Nyugat-Európa és Közép-, illetve Délkelet-Európa (vagyis a Balkán) között. A még ki nem nyílt ollót a második világháború borzalmából felébredt Európa jelentette, amikor, ha csak egy pillanatra is, de a totális diktatúrák után Európa nyugati és keleti fele is egy szabad, demokratikus és keresztény Európában reménykedett. Ehelyett lehullott az el?ször Churchill által emlegetett vasfüggöny Európa közepén, létrejött a hidegháború korszaka, s míg Nyugat-Európa élvezhette a szabadság, a demokrácia és a jólét örömeit, Kelet-Európának a kommunista diktatúra alatt csak az álom maradt, hogy egyszer talán még bebocsáttatnak bennünket is a nyugati paradicsomba.

S lám, az álmok 1989–1990-ben mégiscsak megvalósultak, a Nyugat térdre kényszerítette a Szovjetuniót, s egyszerre azon kaptuk magunkat, hogy immáron az egységesen szabad és demokratikus Európa részei lehetünk ismét. Boldogok voltunk, hogy végre, negyven év diktatúra után, a titkon, féltve ?rzött európai értékek mentén

szervezhetjük meg az életünket – persze, Nyugat-Európa hathatós segítségével és támogatásával.

A rendszerváltás után 25 zavaros, átmeneti, bizonytalan évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy szembenézzünk a döbbenetes tapasztalattal: Nyugat-Európa már nem az, amelyt?l 1945 után elszakítottak, s amelyr?l a kommunizmus évtizedei alatt zárt szobáinkban, titkos beszélgetéseinkben álmodoztunk. Nyugat-Európa alapjaiban, gyökeresen megváltozott, s miközben mi végig a negyven esztend? során rájuk gondoltunk, addig ?k nem kis mértékben elvesztették értékeiket, elvesztették a kereszténységüket, elvesztették köt?désüket a hagyományokhoz, kiveszett bel?lük a patriotizmus, a családszeretet, s végül elvesztették hitüket saját magukban is. Az identitáshiány, az értékek relativizálódása feler?sítette Nyugat-Európában a másság, az új kultúrák és hitek iránti feminin kíváncsiságot, aminek egyenes következménye lett a korlátlan befogadás iránti vágy. Nos, napjaink valósága, hogy Nyugat-Európa a menekültinvázió során kedvére megélheti a más vallás, kultúra és civilizáció már-már erotikus, de egyben halálos befogadásának élményét.
De vajon mindez véletlenül történt a Nyugattal?

Korántsem. Voltak és vannak er?k, akik Európa átalakítását t?zték ki célul. Ezek a globális piac urai, akik kezdett?l abban érdekeltek, hogy Európa meggyengüljön és elveszítse tartását. Mi adta Európa erejét és tartását, amivel ellent tudott állni egészen a nyolcvanas-kilencvenes évekig a globális piacnak, vagyis a mindent az útjából elsöpörni akaró profitéhségnek? Három dolog: a közjó iránt elkötelezett állam, a nemzettudat és a keresztényi, jézusi alapokon nyugvó erkölcs. Európa alapértékei, amelyek az ötvenes-hatvanas-hetvenes években csodálatos jólétet teremtettek Nyugat-Európában.

A globális piac ezeknek az alapértékeknek a megtörését egyfel?l gazdasági válságot inspiráló konkrét lépésekkel indította el – gondoljunk a hetvenes évek olajválságára, valamint a dollár aranyfedezetének megszüntetésére –, másfel?l pedig eszmei mozgalmak beindításával. Utóbbiak egyik f? vonulata a neoliberális gazdasági elmélet, amely fellépett a keynesiánus, a közjót el?térbe állító, aktív állami tevékenységre épül? szociális piacgazdasággal szemben, meghirdette a piac – a globális piac! – mindenhatóságát az állam felett, s a kilencvenes évekre elsöpr? sikereket aratott. A másik vonulat a frankfurti iskolából elindult kulturális marxizmus, amelyet olyan értelmiségiek képviseltek, mint Theodor Adorno, Max Horkheimer, Walter Benjamin, Herbert Marcuse, Jürgen Habermas, de idesorolható Lukács György is. ?k az értékek relativizmusát hirdették, minden hagyományt megkérd?jeleztek, s meg akarták szabadítani a nyugati embert minden izmustól, így a patriotizmustól, a szexizmustól, s természetesen a vallásosságtól is. A frankfurti iskola által képviselt nihilizmus el?ször az Egyesült Államokat hódította meg, szellemi hátterét jelentette a 68-as diáklázadásoknak (gondoljunk Daniel Kohn-Benditre), s az ezredfordulóra kifordította önmagából Nyugat-Európát.

És 1989–1990-ben, lám, mégis kinyíltak a kapuk el?ttünk, s azt hittük, mindez talán tényleg csak játék volt. De most, 25 év után kell ráeszmélnünk: egy új játék kezd?dött Európában. Szabadságot vártunk, de szabadosságot kapunk helyette, totális individualizmust, a carpe diem szellemiségét, nihilizmust. Demokráciát vártunk, de helyette megkapjuk a globális pénzhatalom által az Európai Unió élére, illetve egyes tagállamok élére delegált bankárokat (lásd Papalekas, Monti stb.), s a markukban lév? „Muttit”. Újra meg akarjuk élni nemzetállamiságunkat, patriotizmusunkat, mint egykoron, a XVIII–XX. században a Nyugat tette, ám helyette megkapjuk a globális piac nemzetállamok feletti uralmát, a Schuman és Adenauer által elképzelt keresztény Európa helyett Coudenhove-Kalergi Páneurópa-koncepciójában már megjelen?, vegyes lakosságú, kevert Eurábia szörny? vízióját. Nemzetek Európája helyett a világkormányzás gondolatát és lassan gyakorlatát. Kereszténység helyett ateizmust kapunk, de olyan ateizmust, amely valamilyen bornírt, öngy?löl?, rejtett kíváncsiságot mutat az iszlám iránt, s végül családokra épül? Európát vártunk, ám kaptunk helyette LMBTI-csoportokat, a „mindig a más a szép” alapelvét és a svéd semleges vécéket.

Igen, ilyen is lett Nyugat-Európa. Mert Közép-Európa (s részben Délkelet-Európa) közben valamit, s nem is keveset meg?rzött az elmúlt kétszáz év hagyományos európai értékeib?l. Nem szeretnénk, hogy újra szétváljanak útjaink, Nyugat- és Közép-Európáé, hiszen összetartozunk vagy összetartoznánk, ám az biztos, hogy immáron a saját utunkat kell követnünk, hogy együtt tudjunk maradni.

Fricz Tamás - A szerz? politológus

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló